

Sygn. akt I C 1148/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2019r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący Sędzia Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 r. w Toruniu.

sprawy z

(...) Bank S.A. w W.

przeciwko:

A. O.

o:

zapłatę

orzeka:

I. zasądza od poznanego A. O. rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 44.949,65 zł (czterdzieści cztery tysiące dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2018r. do dnia 30 września 2019r.;

II. rozkłada należność główną zasądzoną w pkt. I wyroku na sześćdziesiąt osiem rat przy czym pierwsze sześćdziesiąt sześć rat po 680 zł (sześćset osiemdziesiąt złotych), sześćdziesiąta siódma rata w kwocie 69,65 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) i ostatnia rata równa sumie odsetek zasądzonych w pkt I (pierwszym) wyroku, płatne do 30 - go dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca października 2019r.;

III. umarza postępowanie co do kwoty 4.735 zł (cztery tysiące siedemset trzydzieści pięć złotych);

IV. oddała powództwo w pozostałej części;

V. nie obciąża pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

Sygn. akt I C 1148/19

UZASADNIENIE

Pozwem z 21 grudnia 2018 roku, złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. O. kwoty 51.044,65 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych a opóźnienie od kwoty 48.297,28 zł od dnia 20 grudnia 2018r. do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.491,37 zł od dnia 2 grudnia 2018r. do dnia zapłaty oraz orzeczenie zwrotu kosztów sądowych od pozwanego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż dochodzone roszczenie wynika z umowy kredytu, którą strony zawarły 18 października 2017 roku. Podał, iż z uwagi na powstałą zaległość, po bezskutecznym wezwaniu pozwanego do zapłaty, powód wypowiedział umowę kredytu. Wyjaśnił, iż na dochodzone roszczenie składają się: kwota 48.297,28 złotych tytułem niespłaconego kapitału, 1.491,37 złotych tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,79% od 11 czerwca 2018 roku do 22 października 2018 roku oraz kwota 1256 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek karnych za opóźnienie w wysokości 14% od dnia 11 czerwca 2018 roku do dnia 19 grudnia 2018 roku (k. 7-9).

Sprawa została zarejestrowana pod numerem VI Nc- (...)18 i 30 stycznia 2019 roku Starszy Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu (k. 10).

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w ustawowym terminie wywiódł pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości, a z ostrożności procesowej o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Pozwany zarzucił, iż powód nie wykazał skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu, a nadto podniósł, że dokonał częściowej spłaty dochodzonego roszczenia. Wskazał również, że dokonuje regularnej spłaty rat kredytu, przy czym dopiero około 26-tego dnia każdego miesiąca, a nie 10-tego jak to wynika z harmonogramu spłaty, z uwagi na to, że w tym terminie otrzymuje rentę. Podał, że jest osobą niepełnosprawną, utrzymuje się z renty rodzinnej i nie jest w stanie spłacić jednorazowo całej kwoty kredytu (k. 11-14v).

W odpowiedzi na sprzeciw powód cofnął pozew co do kwoty 4.735 złotych ze zrzeczeniem się roszczenia, w związku z wpłatami pozwanego dokonanymi po wytoczeniu powództwa, wskazując, iż wpłaty te zostały zaliczone na poczet należności głównej. Powód oświadczył nadto, że nie wyraża zgody na rozłożenie należności pozwanego na raty, a w wypadku uwzględnienia żądania pozwanego wnosząc o zastrzeżenie, że brak zapłaty całości którejkolwiek z rat w terminie powoduje natychmiastową wymagalność pozostałych rat (k. 72-74v).

Sąd ustalił, co następuje:

18 października 2017 roku A. O. zawarł z (...) Bank S.A. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego w ramach której bank udzielił mu na okres 108 miesięcy kredytu w kwocie 50.844,76 złotych. Zgodnie z umową kredyt był oprocentowany według stopy procentowej 8,79% w stosunku rocznym, całkowita kwota do zapłaty wynosiła 73.658,21 złotych i miała zostać spłacona w miesięcznych ratach w wysokości 682,94 złote płatnych do 10 dnia każdego miesiąca. Strony uzgodniły nadto, że w przypadku opóźnienia w spłacie rat Bank będzie uprawniony do pobierania od przeterminowanych należności odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Bezsporne – k. 40-43v

Na skutek niewywiązywania się przez A. O. z obowiązku terminowej spłaty wymagalnych rat kredytu powód pismem z 20 sierpnia 2018 roku wypowiedział pozwanemu umowę kredytu i postawił zobowiązanie pozwanego w stan wymagalności w terminie 30 dni od dnia wypowiedzenia. Następnie pismem z 22 października 2018 roku Bank wezwał A. O. do zapłaty kwoty 48.947,28 złotych tytułem należności kapitałowej, 1.491,37 złotych tytułem odsetek umownych raz 176,56 złotych tytułem odsetek za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej.

Bezsporne – k. 46-49

W okresie od 28 grudnia 2018 roku do 26 sierpnia 2019 roku A. O. dokonywał miesięcznych wpłat na rzecz powoda, w łącznej kwocie 6095 złotych.

Bezsporne (potwierdzenia wykonania przelewów – k. 85-86)

A. O. posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, wymaga stałej opieki i pomocy innych osób w codziennych czynnościach. Jego jedyne źródło utrzymania stanowi renta rodzinna w wysokości 2.404,32 złotych netto, płatna do 25 dnia każdego miesiąca.

Bezsporne (odpis orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, odpis zaświadczenia z ZUS – k. 63-65)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie bezspornych twierdzeń stron oraz złożonych przez strony dokumentów.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, iż strony łączyła umowa kredytu, jak również i to, że pozwany popadł w zwłokę z jego terminową spłatą. Pozwany kwestionował wprawdzie początkowo, że doszło do wypowiedzenia umowy kredytu przez powoda, jednakże na rozprawie przyznał, iż okoliczność taka miała miejsce. Ponadto w ocenie Sądu w świetle przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, w tym oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (k. 46-47v), nie było wątpliwości, iż powód złożył pozwanemu skuteczne oświadczenie o wywiedzeniu umowy i postawieniu kredytu w stan natychmiastowej wymagalności.

Z tych też względów Sąd uznał powództwo w niniejszej sprawie za uzasadnione co do zasady, a w znacznej mierze uzasadnione także co do wysokości.

W chwili wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie zaległość pozwanego z tytułu kapitału oraz odsetek wynosiła łącznie 51.044,65 złotych. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika jednoznacznie, że już po zawiśnięciu sprawy przed Sądem, powód dokonał spłat na rzecz pozwanego w łącznej wysokości 6.095 złotych.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż zasadnym było uwzględnienie powództwa co do kwoty 44.949,65 złotych, stanowiącej różnicę między pierwotną wierzytelnością a dokonaną spłatą, i taką też kwotę zasądził od pozwanego na rzecz powoda w punkcie I wyroku.

Wobec powyższego rzeczą Sądu było rozpoznanie wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzzonego roszczenia na raty.

Sąd po uwzględnieniu okoliczności sprawy uznał, iż zachodzą przesłanki do rozłożenia świadczenia na raty w oparciu o dyspozycję art. 320 kpc. Pozwany znajduje się w trudnej sytuacji życiowej, która nie pozwala na jednorazową spłatę zadłużenia. Jest osobą niepełnosprawną, samotną, utrzymuje się jedynie z renty rodzinnej, nie posiada majątku. Zasądzenie całej kwoty z odsetkami i kosztami postępowania byłoby niewspółmiernym obciążeniem pozwanego i nie doprowadziłoby do zaspokojenia powoda, z powodu braku środków finansowych po stronie pozwanego.

Sąd miał również na względzie, że pozwany deklarował chęć ratalnej spłaty zadłużenia, a deklaracje te nie były w ocenie Sądu gołosłowne. Wskazać bowiem należy, że A. O., w toku całego postępowania dokonywał regularnych miesięcznych spłat wierzytelności w wysokości 680 złotych. Taka postawa pozwanego daje zdaniem Sądu rękojmię, iż będzie on wywiązywał się z obowiązku spłaty orzeczonych rat. Dlatego też Sąd w punkcie II wyroku rozłożył należność główną na sześćdziesiąt osiem rat płatnych do trzydziestego dnia każdego miesiąca poczynając od października 2019 roku, przy czym pierwsze 66 rat w wysokości 680 złotych, sześćdziesiąta siódma rata w wysokości 69,65 złotych zaś ostatnia rata równa sumie zasądzonych odsetek. W ocenie Sądu powyższe orzeczenie nie godzi nadmiernie w interesy strony powodowej, gdy zważyć na fakt, iż okres spłaty zadłużenia oraz wysokość ustalonych rat nie odbiega znacząco od tych ustalonych pierwotnie w umowie kredytu, a jedynie uwzględnia realny dla pozwanego termin płatności rat, przypadający już po otrzymaniu przez niego świadczenia rentowego.

Sąd nie przychylił się nadto do żądania powoda o zastrzeżenie, że brak zapłaty całości którejkolwiek z rat w terminie powoduje natychmiastową wymagalność pozostałych rat. Sąd miał bowiem na uwadze, iż pozwany jest osobą niepełnosprawną, uzależnioną od innych osób, również w zakresie spłaty zobowiązań. Dlatego też Sąd uznał, iż

natychmiastowa wymagalność wszystkich rat w przypadku jednorazowego opóźnienia się pozwanego ze spłatą raty, co może nastąpić z przyczyn od pozwanego niezależnych, stanowiłoby skutek nazbyt dolegliwy.

Orzekając w przedmiocie odsetek Sąd miał na uwadze, że rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 kpc ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Dlatego Sąd zasądził odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych za okres od dnia 20 grudnia 2018 roku do dnia wydania wyroku – 30 września 2019 roku.

W punkcie III Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 4.735 złotych, w tej części bowiem powód skutecznie cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia.

Ponieważ jednak pozwany już po złożeniu przez powoda oświadczenia o cofnięciu pozwu dokonał dwóch kolejnych wpłat po 680 złotych każda (k. 85), a w tej części powód pozwu nie cofnął, Sąd w punkcie IV oddalił powództwo w pozostałej części.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc. Sąd miał na względzie trudną sytuację materialną oraz życiową pozwanego, który jest osobą niepełnosprawną, zależną od pomocy innych osób, nie pracuje, utrzymuje się jedynie z renty rodzinnej, którą w znacznej części przeznaczają na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Z tych powodów Sąd stanął na stanowisku, że pozwany nie jest w stanie ponieść kosztów procesu w niniejszej sprawie bez uszczerbku dla koniecznego dla siebie utrzymania.